

Zadeva C-762/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

17. oktober 2019

Predložitveno sodišče:

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija (regionalno sodišče v Rīgi, civilni oddelek) (Latvija)

Datum predložitvene odločbe:

14. oktober 2019

Tožeča stranka na prvi stopnji in nasprotna stranka v postopku s pritožbo:

SIA „CV-Online Latvia“

Tožena stranka na prvi stopnji in pritožnica:

SIA „Melons“

[...] (ni prevedeno)

ECLI:LV:RAT:2019:1014.C30638718.8.L

SKLEP

o ustavitvi postopka in predložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe
Sodišču Evropske unije

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija (regionalno sodišče v Rīgi, civilni oddelek) [...] (ni prevedeno) [sestava senata in zastopniki strank]

je na obravnavi 14. oktobra 2019 obravnavalo civilni spor v zvezi s tožbo, ki jo je družba SIA „CV-Online Latvia“ vložila proti družbi SIA „Melons“ in s katero predlaga, naj se toženi stranki prepove, da na spletno mesto, ki ga upravlja, da povezave, ki omogočajo, da se s klikom nanje dostopa do baze podatkov tožeče stranke.

Ozadje spora

Dejansko stanje

- [1] Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo, družba SIA „CV-Online Latvia“ (v nadaljevanju: tožeča stranka), je lastnica in upraviteljica spletnega mesta www.cv.lv, ki omogoča iskanje po objavljenih prostih delovnih mestih in po podatkih o iskalcih zaposlitve. V sporu o glavni stvari med strankama ni sporno, da je treba spletno mesto tožeče stranke skupaj z objavami prostih delovnih mest in podatki o iskalcih zaposlitve, ki so na njem navedeni, šteti za bazo podatkov.

Tožena stranka in pritožnica, družba SIA „Melons“ (v nadaljevanju: tožena stranka), je lastnica in upravljavka spletnega mesta www.kurdarbs.lv, ki je iskalnik.

Spletno mesto, ki ga upravlja tožena stranka, najde spletna mesta, na katerih se objavljajo javno dostopne informacije o objavah prostih delovnih mest, in prek povezave uporabnika, ki išče objave prostih delovnih mest, preusmeri na spletno mesto, na katerem se je prvotno objavila najdena informacija. Končni uporabnik si s klikom na povezave ogleda spletno mesto tožeče stranke, www.cv.lv, in njeno vsebino z navedenega spletnega mesta.

Na pritožbeni stopnji se je zastopnik tožeče stranke strinjal s stališčem zastopnika tožene stranke, da tožena stranka ne izvede sprotne prenosa na spletno mesto tožeče stranke, temveč uporablja drugo obliko prenosa.

Glede na spis v sporu o glavni stvari je tožeča stranka na svojem spletnem mestu, www.cv.lv, objavila metaoznake (mikropodatki Schema.org), ki se pokažejo v zadetkih, ki jih prikažejo iskalniki.

V skladu s standardi o mikropodatkih Schema.org metaoznake spletnega mesta tožeče stranke pokažejo naslednje informacije: povezavo, delovno mesto, podjetje, geografsko lokacijo delovnega mesta in datum. Ta informacija, vsebovana v metaoznakah, se pokaže v zadetkih, ki jih prikaže iskalnik spletnega mesta tožene stranke.

- [2] Tožeča stranka je vložila tožbo za zaščito svojih pravic *sui generis* z namenom preprečiti jemanje izvlečkov in ponovno uporabo svoje baze podatkov. Po mnenju tožeče stranke tožena stranka z zgoraj opisanimi dejanji jemlje izvlečke iz bistvene vsebine baze podatkov in jih prenese na svoje spletno mesto. Prek povezav tožena stranka prav tako zagotavlja ponovno uporabo baze podatkov.
- [3] Sodišče, ki je odločalo na prvi stopnji, je ugotovilo obstoj kršitve pravice *sui generis* in sklenilo, da prikaz povezave med zadetki iskanja, ko končni uporabnik izpolni iskalna polja, in to, da se ga, ko klikne na to povezavo, „pripelje“ do spletnega mesta tožeče stranke, pomeni ponovno uporabo baze podatkov.
- [4] Tožena stranka je vložila pritožbo zoper sodbo prvostopenjskega sodišča in zatrjevala, da spletno mesto, ki ga upravlja, ne ponuja sprotnih prenosov, torej ne deluje „v realnem času“. Vstavev povezave na spletno mesto ne pomeni sistema

neposrednega nadzora niti ne deluje „v realnem času“, prav tako pa ne zagotavlja sprotnega prenosa niti nobene druge vrste prenosa.

Po mnenju tožene stranke je treba razlikovati med spletnim mestom in bazo podatkov, saj je tožeča stranka vse informacije, za katere je želela, da so na voljo iskalnikom, dala ven iz svoje baze podatkov, torej na svoje spletno mesto, www.cv.lv, tako da iskalniki ne dostopajo do baze podatkov tožeče stranke.

Tožena stranka navaja, da so standarde za mikropodatke Schema.org razvili in jih vzdržujejo štirje vodilni in glavni spletni iskalniki na svetu – Google, Bing, Yahoo! in Yandex –, vendar jih podpirajo skoraj vsi svetovni iskalniki, med njimi tudi njen, vključen na spletno mesto www.kurdarbs.lv. V skladu s temi standardi je tožeča stranka na svojem spletnem mestu, www.cv.lv, objavila informacije (metaoznake), za katere želi, da jih iskalniki (kot so google.com, bing.com, yahoo.com in, med drugim, kurdarbs.lv) ponudijo med prikazanimi zadetki. Metaoznake so na spletnem mestu www.cv.lv, ki je zunaj baze podatkov.

Tožena stranka meni, da ugotovitve, ki jih je mogoče izpeljati iz sodbe Sodišča Evropske unije v zadevah The British Horseracing Board Ltd in drugi (v nadaljevanju: zadeva C-203/02) in Innoweb (v nadaljevanju: zadeva C-202/12), niso upoštevne za ta spor, ker je dejansko stanje postopka v glavni stvari drugačno, zaradi česar bi bilo utemeljeno ponuditi drugačno razlago izrazov „jemanje izvlečkov“ in „ponovna uporaba“.

Obrazložitev

Pravni okvir

- [5] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov v členu 7, ki se nanaša na predmet varstva in je v poglavju III z naslovom „Pravica *sui generis*“, določa, da države članice predvidijo pravico izdelovalca baze podatkov, pri katerem je prišlo do kakovostno in/ali količinsko znatne naložbe v pridobivanje, preverjanje ali predstavitev vsebine, da prepreči neupravičeno jemanje izvlečkov in/ali ponovno uporabo celotne vsebine te baze podatkov ali njenega bistvenega dela, ocenjenega kakovostno in/ali količinsko.

Ta določba izraza „jemanje izvlečkov“ in „ponovna uporaba“ opredeli tako:

(a) „jemanje izvlečkov“ pomeni stalni ali začasni prenos celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec na kateri koli način in v kateri koli obliki;

(b) „ponovna uporaba“ pomeni vsako obliko dajanja na voljo javnosti celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela z distribuiranjem primerkov, z dajanjem v najem, s sprotnim prenosom (on-line) ali drugimi oblikami prenosa. Prva prodaja primerka baze podatkov s strani imetnika pravic ali z njegovim privoljenjem v Skupnosti izčrpa pravico do nadzora ponovne prodaje tega primerka v Skupnosti.

- [6] Direktiva 96/9 je bila v latvijski pravni red prenesena 1. maja 2004 s spremembo Autortiesību likums (zakon o avtorskih pravicah).

Člen 57(1) in (2) zakona o avtorskih pravicah določa, da je treba za izdelovalca baze podatkov, katere pridobivanje, preverjanje ali predstavitev pomeni kakovostno ali količinsko znatno naložbo (člen 5(2)), šteti fizično ali pravno osebo, ki je dala pobudo za vzpostavitev baze podatkov in je prevzela naložbeno tveganje.

Izdelovalec baze podatkov ima pravico preprečiti, da se izvajajo naslednje dejavnosti v zvezi s celotno vsebino baze podatkov ali njenim bistvenim delom, ocenjenim kakovostno in/ali količinsko:

1. jemanje izvlečkov pomeni stalni ali začasni prenos celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec na kateri koli način in v kateri koli obliki;
2. ponovna uporaba pomeni dajanje na voljo javnosti celotne vsebine baze podatkov v kakršni koli obliki ali njenega bistvenega dela, vključno z distribuiranjem primerkov, z dajanjem v najem, s sprotnim prenosom (online) ali drugimi oblikami prenosa.

Razlogi, zaradi katerih se dvomi o razlagi zakonodaje Evropske unije

- [7] Sodišče Evropske unije je v sodbi, izdani v zadevi C-202/12, odločilo, da je treba „[č]len 7(1) Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov [...] razlagati tako, da subjekt, ki da na splet poseben metaiskalnik, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ponovno uporablja celotno vsebino baze podatkov, varovane z navedenim členom 7, ali njen bistven del, če ta posebni metaiskalnik:

- končnemu uporabniku zagotavlja obrazec za iskanje z bistveno enakimi funkcionalnostmi, kot jih ima obrazec baze podatkov,
- v ‚realnem času‘ prevede poizvedbe končnih uporabnikov v iskalnik, vgrajen v bazi podatkov, tako da se preiščejo vsi podatki v tej bazi podatkov, in
- končnemu uporabniku prikaže najdene rezultate v zunanjem formatu svojega spletnega mesta, pri čemer združuje dvojnike v en sam element, vendar v vrstnem redu, ki temelji na merilih, primerljivih z merili, ki jih za prikaz rezultatov uporablja iskalnik zadevne baze podatkov.

- [8] V točki 25 sodbe je navedeno, da „[i]z predložitvene odločbe po eni strani izhaja, da posebni metaiskalnik, kot je ta iz postopka v glavni stvari, nima lastnega iskalnika za pregledovanje drugih spletnih mest. Za izvedbo poizvedb uporablja iskalnike, s katerimi so opremljene baze podatkov, zajete v njegovo storitev, kot je navedeno v točki 9 te sodbe. Posebni metaiskalnik namreč ‚v realnem času‘

prevaja poizvedbe svojih uporabnikov v te iskalnike, da se preiščejo vsi podatki iz navedenih baz[“].

V sporu o glavni stvari tožena stranka trdi, da spletno mesto, ki ga upravlja, www.kurdarbs.lv, ne prevede poizvedb v bazi podatkov „v realnem času“ in da ima svoj metaiskalnik.

- [9] V točkah 39 in 40 [navedene] sodbe je navedeno, da je treba „[v] zvezi z ravnanjem lastnika posebnega metaiskalnika, kot je ta iz postopka v glavni stvari, upoštevni v obravnavani zadevi, to je z dajanjem na splet takega posebnega metaiskalnika, ki je namenjen prevedbi vanj vnesenih poizvedb končnih uporabnikov v iskalnike baz podatkov, zajetih v storitev navedenega metaiskalnika, je treba opozoriti, da to ravnanje ni omejeno na to, da uporabnikom prikaže tiste baze podatkov, ki ponujajo informacije o določeni temi[“].

[„]Kot je razvidno iz točk 25 in 26 te sodbe, je namen tega dejanja vsem končnim uporabnikom zagotoviti napravo, ki omogoča preiskovanje vseh podatkov iz varovane baze podatkov, in tako omogočiti dostop do celotne vsebine te baze po drugi poti, kot jo je predvidel izdelovalec navedene baze, pri čemer se vseeno uporablja iskalnik baze in omogočajo enake prednosti iskanja, kot jih ponuja sama baza. Končnemu uporabniku, ki išče podatke, ni več treba odpreti spletnega mesta te baze, njene domače strani ali njenega obrazca za iskanje, da bi vpogledal v to bazo podatkov, ker lahko do njene vsebine „v realnem času“ dostopa prek spletnega mesta posebnega metaiskalnika[“].

V točki 1 tega sklepa je predložitveno sodišče navedlo, da spletno mesto, ki ga upravlja tožena stranka, poišče spletna mesta, na katerih se objavljajo javno dostopne informacije o objavah prostih delovnih mest, in prek povezave uporabnika, ki išče objave prostih delovnih mest, preusmeri na spletno mesto, na katerem se je prvotno objavila najdena informacija. Končni uporabnik si s klikom na povezavo ogleda spletno mesto tožeče stranke, www.cv.lv, in njeno vsebino z navedenega spletnega mesta.

Glede na to, da je dejansko stanje spora o glavni stvari drugačno, predložitveno sodišče dvomi, ali so ugotovitve, do katerih je prišlo Sodišče Evropske unije v zadevi C-202/12 o jemanju izvlečkov ali ponovni uporabi vsebine baze podatkov z drugimi oblikami prenosa, upoštevne v primeru povezav, kar je vprašanje, ki je tesno povezano z razlagalnimi težavami v zvezi s ponovno uporabo baze podatkov z drugimi oblikami prenosov.

- [10] V točki 4 tega sklepa predložitveno sodišče povzame ugotovitve tožene stranke, v skladu s katerimi je treba razlikovati med spletnim mestom in bazo podatkov, saj je tožeča stranka vse informacije, za katere je želela, da so na voljo iskalnikom, dala ven iz svoje baze podatkov, torej na svoje spletno mesto, www.cv.lv, v obliki metapodatkov, tako da iskalniki ne dostopajo do baze podatkov tožeče stranke.
- [11] V skladu z Direktivo „jemanje izvlečkov“ pomeni stalni ali začasni prenos celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec na kateri koli

način in v kateri koli obliki. Zato je v smislu pojma „jemanja izvlečkov“ iz vsebine baze podatkov razlagalna težava v razlikovanju med[, na eni strani,] metaoznaki, kot informacija, ki jo je ustvarila sama tožeča stranka z namenom omogočiti spletnim iskalnikom, da izvlečejo to informacijo, in[na drugi strani] vsebino baze podatkov. Zato se sprašuje, ali informacija, vsebovana v metaoznakah, ki se pokaže v iskalniku tožene stranke, pomeni jemanje izvlečkov celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec v katerikoli obliki v smislu preučevane Direktive.

- [12] Po mnenju predložitvenega sodišča v obravnavani zadevi ni mogoče uporabiti doktrine *acte claire* glede na to, da se dejansko stanje spora o glavni stvari razlikuje od dejanskega stanja v sodbi Sodišča Evropske unije, izrečene v zadevi C-202/12. Razlike so pojasnjene v točkah od 7 do 12 tega sklepa.
- [13] Ob upoštevanju zgornjih premislekov predložitveno sodišče dvomi o razlagi člena 7 iz poglavja III (pravica *sui generis*) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov. Zato je treba po mnenju predložitvenega sodišča Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predložiti vprašnji za predhodno odločanje.

[...] (ni prevedeno) [sklicevanje na nacionalne postopkovne določbe]

Izrek

Na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije [...] (ni prevedeno) [sklicevanje na nacionalne postopkovne določbe] je Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

sklenilo,

da se Sodišču Evropske unije predložita ti vprašnji za predhodno odločanje:

1. Ali je treba dejavnost tožene stranke, ki je v tem, da končnega uporabnika prek povezave preusmeri na spletno mesto tožeče stranke, kjer lahko vpogleda v bazo podatkov objavljenih prostih delovnih mest, razlagati tako, da spada pod opredelitev „ponovne uporabe“ iz člena 7(2)(b) Direktive o pravnem varstvu baz podatkov z dne 11. marca 1996, in sicer pod ponovno uporabo baze podatkov z drugo obliko prenosa?
2. Ali je treba informacijo, ki jo vsebujejo metaoznake in ki se prikaže v iskalniku tožene stranke, razlagati tako, da spada pod opredelitev „jemanje izvlečkov“ iz člena 7(2)(a) Direktive o pravnem varstvu baz podatkov z dne 11. marca 1996, in sicer pod stalni ali začasni prenos celotne vsebine baze podatkov ali njenega bistvenega dela na drug nosilec na kateri koli način in v kateri koli obliki?

Postopek se prekine do končne odločitve Sodišča Evropske unije.

[...] (ni prevedeno) [sklicevanje na nacionalne postopkovne določbe]

[...] (ni prevedeno) [podpisi]

DELOVNI DOKUMENT